

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG

WEEKBLAD VERSCHIJNENDE ELKEN ZATERDAG.

AANKONDINGEN

Prijs per regel fr. 1.00
 Tusschen Advertentie in Provincie-
 nieuws fr. 2.00
 Verhuur en doordrukken fr. 3.00

Kleine Aankondingen :

Van 1 tot 4 regels fr. 2.50
 Elke regel meer fr. 0.75
 Voor meer dan één inlating, prijs
 volgens afscheid.

Alle aankondingen en mededeelingen
 moeten ons toekomen voor Dinsdag
 middag.

BUREAU EN REDACTIE :

DRUKKERIJ COLLES
 — (Naam. Maatsch.) —
HOEK DER REGULERINGSWAL,
 (Stedendorp).
TONGEREN
 Postbus nr. 2488.
 Telefoon 12

Abonnementprijs : fr. 15.00 per jaar.
 Vooraf betaald.
 30 centimes het nummer.

Alle toezendingen van artikelen en
 aankondigingen, moeten franco gezonden
 worden aan den uitgever.

Inden Ministerraad

Dinsdag namiddag hebben de leden der regering hunne wekelijkse raadvérgadering gehouden. Dat heeft geduurd van 3 u. tot 6.30 u. 's avonds. En na deze langdurige vergadering werd aan de Pers de volgende mededeeling gedaan :

« De leden der Regering vergaderden in Kabinetraad, onder het voorzitterschap van den heer Renkin, eersten minister.

De heer minister van buitenlandse zaken bracht verslag uit over den buitenlandse toestand.

Vervolgens werd de zitting besteed aan het behandelen van gewone administratieve zaken ».

Waarachtig, nu moeten wij de vraag stellen, waarom de regering de openbare meening voor den aan houd ?

In de regeeringsmiddelen wordt er dikwijls over geklaagd, dat de Pers de openbare meening verkeerd inlicht. Maar aan wie de schuld ? Aan de regering zelf. De openbare meening wil inlichting zien over wat « hare » regering doet en beslist. Dat is haar recht. En het is oprechter beleediging en bespottelijk, gelijk de Pers in den laatste tijd behandeld wordt door de regering.

Ondanks deze conspiratie tegen de openbare meening, hebben wij toch vernomen :

1) Dat de eerste minister zijne regering op de hoogte heeft gebracht van 's lands financieelen toestand, die er hestemaal niet rookkleurig uit ziet.

Er worden « zeer strenge » maatregelen overwogen om onze thesaurie op peil te brengen. « Men » zegt dat deze maatregelen een algemeen plan uitmaken, dat iedereen zal bevredigen, « en plan populaire », zoals een minister zegde.

« Deze maatregelen tot sanering der thesaurie zouden besproken worden in een bijzondere parlementaire zitting, welke in September zou vergaderen, doch de datum ervan 's nog niet vastgesteld.

« In alle geval, zegde ons een minister, zal deze sanering geschieden zonder leening ».

Eens de thesaurie in orde, zal er kunnen gedacht worden aan de orde in de budgetten. Maar dit vraagstuk zal eerst voor goed in October te berde komen.

Welke zijn deze saneringsmaatregelen ? Vermindering der loonen van de Staatsambtenaren en van de pensioenen met 5 p. c. ? Nieuwe belastingen op de automobielen ? Nieuwe belastingen op de eigenaren ?

Dat zijn nog zoovele vraagtekens, welke wij moeten stellen, omdat de regering weigert de openbare meening in te lichten.

De ministers hebben verder de kwestie der steenkoolontginning onderzocht.

Verder werd in den ministerraad gesproken over de werkloosheid, bijzonder over het bericht, als zou de Provincie Brabant weigeren voortaan nog den werkloozentoeslag uit te betalen.

En om ons verslag over dezen ministerraad te sluiten zullen wij zeggen dat M. Carton de regering op de hoogte heeft gebracht van het verloop der Dierbedevaart te Dixmude, en dat er allerlei zaken van bestuur werden afgehandeld.

Sa Majesté Miss Belgium 1932 !

In groote letters, en daarbij een jong meisje van driemaal zeven, vinden wij bovengestane groote woorden op een Fransch geluisterd weekblad.

Bij de vorige schoonheidsverdringen (7) werd er veel geschreeven « La reine de beauté », doch thans schijnt men haar nog wat hooger te willen opmehelen, en daarom geeft men haar denkelijk bovengestane groote titel.

Alhoewel men in onze twintigste eeuw zich een veel kan verwachten, toch hadden wij over een tiendaal jaren niet durven dromen, dat er thans menschen zouden te vinden geweest zijn, die zich zouden willen laten zien... ja, laat het mij maar zeggen, zoals het is, tot een soort dierkenkring. Ziet men nu verder dat weekblad door dan vindt men er foto's in, waarop de schone volk staat afgebeeld, wachtend op den uitval der dierkenkring... 't Meest van al bemerkt men jonge meisjes, die zich na den arbeid moe gewerkte wanen en hun tijd vernippen in zalig niets doen.

Meisjes, waaronder wellicht ook kristene meisjes, zien met spanning al die gekheden der twintigste eeuw na. Morgen misschien en toch wellicht binnen enkele maanden of jaren, zulde zij, meisjes, moeder worden, maar de doentingen uwer jeugd doen ons wantrouwen in zalig niets doen.

Gij meisje, die in al dat wereldsche gedoe behagen schiept. U groot en machtig waant, wanneer gij als een koningin wordt rondgedragen in een duifje zaal, gij zijt de schuld als ons schone, maar bij uitstek kristene, van zijn heropstanding niet zal belevan.

Gedank de groote verantwoordelijkheid die op u rust voor thans en bijzonder in de toekomst.

Gij zult de opvoedsters worden van een schone kinderkeus. En zult gij den in plaats er dertig huisvaders of huismoeders, heldhaftige priesters of kloosterzusters van te maken, ijdele schoonheidskoninkinnen, die ons kristen volk niet de minste eer aandoen, in het leven roepen !

Wij zouden hierover nog veel kunnen schrijven en U voorbeelden geven van echte schoonheden die onze Vlaamsche haard heeft gewonnen. Wij zouden u kunnen wijzen op het groot getal Missiezusters en Missionarissen die alles verlaten hebbende, nog zelfs hun leven wagen voor den evennaste, maar wij wenschen er thans niet over uit te breiden.

Een zaak, meisje, wil ik U nog aanprijzen : Er bestaat voor uw kristen leven een vereniging die er naar streeft om ons volk op te richten uit de onzalige drek waarin het thans voor een gedeelte zonken is. En deze vereniging is specifiek voor onze meisjesarbeiders die dicht bij de gevaren staan in de wereld. Daarom richt U tot de groepering die men « Vrouwelijke Kristene Arbeiders » noemt.

Zij zal U leeren waarin het groot, het edele en het schoone bestaat. Zij zal van U de schoonheidskoninkinnen maken, niet naar het lichaam maar naar de ziel. Daar zult gij leeren begrijpen, dat Uw sterkte zit bestaan in Uw kristen zijn en niet in het half-en-half kristen zijn, want dat is het grootste gevaar dat in U schuilt.

Moet gij allen, jonge arbeiders, Uw toedring doen bij de groepering dan vreezen wij niet meer en dan is thans ons vertrouwen maar beperkt.

Alleen naar goede films

'k Heb een nichtje die dol is op cinema. Zondag, 't was zo'n schoon weer, was de familie op wandel, enik trof nichtje al een thuis.

— Wel, zoo alleen thuis ?

— Ja, d'ander zij wandelen en ik ga veel bever naar de cinema.

— Gij, ge droomt van niets anders als van cinema. Maar wat schoons is daar toch te zien.

— Oh, vandaag speelt Lilian Harvey, en Zondag Mary Pickford en dan Maurice Chevalier.

— Om die te zien moet ge niet meer naar de cinema gaan, die kunt ge bewonderen op alle binde muren.

— Ja maar ze spelen toch ook schoone stukken.

— Laat eens hooren ?

Nichtje wist niet veel te vertellen : 't waren allemaal liefdeshistories. Een kopptjie die mekaar niet konden krijgen, een derde die 't spelletje kwam bevenden, een soldaat die verliefd werd op 'n prinses, en allerhande halsschreefde toeren, uitstak, 'n coiffure die 't hart van 'n gravin stal, enz. enz.

— Dus allemaal dezelfde liefdesstories, maar de filmster ontloopt zich nu eens als poeffens en dan als gravin, en nu speelt de film zich af op 'n kasteel of in 'n auto, en dan op 'n armoedig zolderkamerke.

Daar kon nichtje niets vertellen of brengen.

— Beken nu een reukuit, nichtje hebbe die filmen op u geen invloed ?

— O neen, ze laten me koud, en daarbij ik ben geen kind niet meer.

— Koud laten ze u zeker niet, en als ge geen « kind » meer zijt, in de betekenis die gij er aan hecht, dan is dat voorzeker 't gevolg van de cinema. Op u zoowel als op een ander, hebben futooze filmen invloed. Al zijn de liefdeshistories nog zo oppervlakkig en ladjig, toch steekt er een levensopvatting in, en die is dikwijls opgeheld, elders worden ouders die hun plichten doen belachelijk gemaakt, dikwijls wordt nuweljkstrouw met de vosten getreden.

— Maar, al gaat ge naar die filmen zien, daarom zijt ge niet met hun strekking akkoord.

— Zeker niet, maar ge zult er langzamerhand mee akkoord geraken. Stelbaar wordt uw geweten rekbaarder, en als ge zelf ooit eens in moeilijke omstandigheden komt, dan zult ge niet veel verstand hebben en vlug zeggen : « Het is nu eenmaal zoo, waarom zou dat niet mogen », en ge zult handelen lijk ge 't op de film gezien hebt.

— 't Is jammer dat gij geen pastoor zijt Tante, lachte nichtje, spottend.

— 't Is niet om te lachen gezegd, ik meen het ernstig. En nu ik toch aan 't preken ben, zal ik maar doorpreken. 'k Heb gehoord dat Franske ook al zoo'n knemaloper is. Wat goed kan zoo'n broekveetje daar nu gaan leeren ?

— Maar tante, de jongen moet toch iets hebben en verstaan zoo'n manneken nu van al die histories ?

— Meer dan ge denkt, en daarbij 't zijn niet alleen die Berdehistories die gevaarlijk zijn, maar ook al die moorden, avonturen en dierfallen. Op de film worden zoo'n zaken niet « als misdaden » voorgesteld, integendeel, eer als h'identiften, en er is groot gevaar dat het geweten van de kinderen misvormd wordt.

— Maar tante, er zijn toch goetie films, ook, en ook films waar ge veel mee leert.

— Wel noem er eens eenen waar ge veel mee geleerd hebt.

— Er was over het gevoelskundig onderzoek voor 't huwelijk.

— Ja, nu willen voorlichten, en nu doen het misdaken, maar ten koste van veel levensvreugd, geluk en reinheid, en d'kwijls

zijn ze niets anders als een verloofding van de schoonheidsvormen van het menschelijk lichaam.

— Maar tante, moogt ge dan naar goede cinema gaan ?

— Neen, zoo onderwets van zoiets te zeggen ben ik nog niet, maar gaat ten minste naar goede filmen. Nu loopt ge maar blind de cinema binnen zonder te weten wat een soort film er afgedraaid wordt. Nu eens kijkt ge goede, maar dikwijls ongebrante kost te slikken. En als alle katholieke goetie films afschieten, zouden die filmbonden in Hollywood en Frankrijk wel goede films draaien, want 't is hun alleen om verkoop te doen.

Weet ge wat Mr. Van Roey daarover op het filmcongres gezegd heeft ?

« De kerks is niet tegen vooruitgang, zij aanvaardt deze en verheugt er zich over. De Kerk begroet de moderne uitvindingen, deze zijn edel op zichzelf, zij zijn de prachtige voortbrengst van het menschelijk vernuft. Zij verheugt er zich over, op voorwaarde echter dat deze het leven edeler en schooner maken. Dit is ongelukkig niet altijd het geval, de uitvindingen kunnen bruut worden en al te dikwijls dienen ze om het slechte te verspreiden. Voor de cinema is onzekerheid zijn de bewijzen al te duidelijk. Wij zijn er allen van overtuigd dat al te dikwijls de cinema een verspreider is van zedeloosheid en ik weet dat de Sovjets en hun aanhangers al hun macht gebruiken om over de geheele wereld de revolutionaire kismen te zaaien. Daarom is het hoog tijd dat de katholieke die vraagstuk zouden verstaan, dat zij zich zouden groeperen en samenwerken. Zij mogen dit ontzaglijk werktuig niet in handen laten van den vijand van het goed. »

— Een eerbied voor den dood. — ONGELOOFLIJKE KERKHOF-TOESTANDEN.

— Een Italiaansch dagblad schrijver geeft van de toestanden op het kerkhof van het Lieve Vrouwe klooster in Moskou de volgende onthelende beschrijving :

« Dit kerkhof is in iets veranderd dat deels aan een zigeunerkamp deels aan een reusachtige picnie herinnert. Tusschen de verbrijdele graven vier marmeren en granieten gedenkstenen meestal zijn weggehaald, niemand weet waarheen geslept zijn, spelen de kinderen met ballen en kegels. Vrouwen uit de arbei gebouwen een verdieping-barakken — « arbeidershuizen » — hangen aan de aan scheve kruisen gespannen draden het pas gewasschen wasgoed op. Een soviëburgjer nestelde z'ch genogelijk in een tusschen twee kruisen gespannen hangmat en speelde harmonica. Tusschen de grafheuvels zekten de kippen naar eten.

« Het graf van den schrijver Pissenski, waarvan de gedenkplaat afgerukt is, vormt een kleine ongewoelke en omgespitte vlakte door ijzerdraad afgezet. Hier heeft iemand den kippen naar gemaakt. Kippen woelen in de aarde en zetten zich om uit te rusten op tusschen het hekwerk gestoken stokken neer.

« Een deel van het kerkhof is voor aardappel gebruik, waarvoor de grafheuvels met den grond gelijk gemaakt zijn.

« Wens graf was hier ? » vroeg de Italiaan belangstellend. « Wie kan dat weten ? » antwoordde onverschillig een mande scherpen van de porcelainen medallions, waarmee kruisen uit kunstbloemen gesierd waren bijeenzocht. « De graven zijn 'mmers allen gelijk ».

« Ut het keldergewelf onder den dom der Moeder Gods van Smolenski klinkt muziek. Een smalle winteltrap met afgelepen treden voert naar de diepte. Hier is een Kosmolozen club gevestigd. Hier zijn van de oude, bemoste wanden de beeltenissen der leiders op de dammen of op allerlei muziekinstrumenten oefenende kosmolozen neer. Eenige jongulij liggen op de banken, andere lezen gazetten. Allen rooken. Het is zo trauwig in deze club, alsof ze een bijenknius gebleven was.

« Niet ver van hier spelen kleine jongens « oorlog ». De eene partij verdedigt het graf van general Broessiloff, de andere wil het bestormen. Als wervtuigen dienen aardklonpen van het graf van den general.

— Daurte in Sorjet-Rusland. — De kommunisten schilderen ons Sovjet-Rusland af als een land van belofte. Dat aldaar eventueel ook groote ellende moet heerschen, blijkt uit een artikel van den medewerker uit Riga van de « Times », het groot Engelsch blad.

De soviëet-regering slaagt er niet in de groote strijd van de vereischte hoovesheidsdewaren te voorzien. Dus kregen de landbouwers toelating om hun produkten in de steden te verkoopen. Een regiem van vrijen verkoop, gelijk aan dat heerschende in de westelijke landen, geldt hiervoor.

De prijzen zijn evenwel geweldig hoog. Wanneer men ze omzet in onze munt, krijgt men onder meer het volgende : een liter melk kost 19.60 fr., een ei 7 fr., een kilo verse visch 156 tot 168 fr., een kilo worteltjes 10.50 fr., een kilo koolen 11 fr. Op sommige plaatsen betaalt men de bote 210 tot 280 fr. per kilo.

Daartegenover berekent de « Times » dat het gemiddelde loon van de arbeiders enkel 42 tot 49 fr. per dag bereikt. Zoodat de gewone huismoeders er wel niet mogen aan denken op de vrije markt hun inkopen te doen. Wat voor hen den toestand nog vergerger moet is, dat op het oogienlijk van de opening van de markten, de lijst werd beperkt van gerantsoeneerde koopwaren, die door de kooperatieven worden aan de hand gedaan.

's Pauzen Woord

Beete en Gebed, werkloek het uit Rome of geen einde aan de crisis !

Vele gelovige en brave menschen hebben voorzeker aan dien oproep beantwoord, doch roode en blauwe leiders en roode en blauwe blazen trachten dit gezaghebbend woord te verstikken onder spot en Communisten vinden het belettend voor vrije menschen.

Wij herinneren ons het volgende : Verleden jaar, te Hornu-Wasmes, waar verleden week ontvenderheid en onstand hoortij v'orden, waren een honderdtal mijnwerkers, tengevolge van ontlooffingen en grondinakkningen, in den schoot der aardsingeloten, wachtend op de hulp der menschen, maar meer nog op de hulp van God.

Immers, één uur na zijn beëindiging van de zijner makkers vertelde in allen eenvoud de « chef-ponon » Achille Caillaux :

« Gezellen », vroeg ik, honderd meters in den grond, « Gezellen » geloof gij in God ?

— Ja.

— Welan dan, kameraden, laat ons bidden.

Het woord van den « chef-ponon », bekommerd om eien lot en het lot zijner gezellen, was hetzelfde als het woord van den Paus, bekommerd om het lot van de wereld.

Zij baden en God verhoorde hun gebed.

Verleden week nu op dezelfde plaats, te Hornu-Wasmes, zag men niets dan gefronste gezichten en gebalde vuisten, hoorde men niets dan woorden van haat en onstand.

Waren er maar wat minder communistische leiders en wat meer « chef-ponons » als Achille Caillaux, die in allen eenvoud aan hun makkers durfden zeggen : « Kameraden, laat ons bidden ».

Zou het er niet beter om zijn ?

BUITENLAND

RUSLAND.

In de Russische nijverheid. — TEKORT AAN WATER. — Naar de Moskowske « Izvestia » mededeelt, zijn door genoemd blad berichten uit verschillende plaatsen in de Russische nijverheidscentrers ontvangen, waarin melding wordt gemaakt van den ernstigen toestand, die daar is ontstaan ten gevolge van de gebrekkige watervoorziening der nijverheidsondernemingen en arbeidersdorpen. Uit het Oeral- en Donetzgebied wordt in verband hiermede bericht, dat het tekort aan water het arbeidersprogramma der fabrieken in de war stuurt. De mijnwerkers vinden na volbrachten arbeid vaak geen water om er zich mee te wasschen, met het gevolg, dat verscheiden arbeiders het bedrijf verlaten om er niet meer terug te keeren. Het watertekort, aldus de « Izvestia » moet dan ook worden beschouwd als een der oorzaken van de arbeidersdorst in het Donetz-gebied.

De bevoegde plaatselijke overheden doen bijna niets om de watervoorziening te verbeteren, waarbij nog komt, dat de fabrieken veel te weinig buizen voor de waterleiding afleveren. Genoemd blad drukt voorts een open brief af, door de bewoners van de 18 kilometer van Stallingsrad gelegen arbeidersdorp Jerman aan den voorzitter van den oppersten economischen raad, Koejbisjef, gesonden, waarin onder meer het volgende wordt gezegd :

« Het arbeidersdorp Jerman, ligt in een nijverheids-centrum, waar verschillende belangrijke ondernemingen, zooals scheikun-

denis is handen gekomen van het Engelsch Consulaat te Sofia.

In Tschirpan waren nog tal van menschen die zich wisten te herinneren, dat er eens iemand uit de familie der Mandradichiefs die daar zeer verbroed is, naar India was vertrokken, hetgeen daarom des te langer in het geheuen bleef, omdat zo iets in Tschirpan nog nooit was evoorgedkomen zoodat daarover destijds druk werd gesproken.

En dat deze man zijn vaag aangehaide erfenamen eerst 50 jaar na zijn dood gelukkig heeft willen maken, vindt zijn verklaring hierin, dat Mandradichief, die kwaad uit Tschirpan was vertrokken, heeft willen voorkomen, dat zijn tijdgenooten nog gelukkig zouden zijn met het geld.

De erfzater heeft thans ongeveer 200 erfenamen : heel de streek is in rep en roer, uit de naaste omgeving zijn ook enkele gelijknamige families naar Tschirpan komen wonen. Onder de erfenamen bestaan reeds verschillende partijen, die elkander den voorrang betwisten. De advokaten van Tschirpan, die het overigens niet zeer druk hadden, weten thans met hun tijd geen raad. De Engelsche regering verlangt naarlijk, dat op de eerste plaats zal komen vast te staan, wie als erfgenaam van den in Calcutta gestorven Bulgaar in ammerking komt.

De Bulgaarsche gerechtelijke overheden zijn thans in samenwerking met de geestelike begonnen om stambommen op te stellen. De oude doopboeken worden nagestelen en oude menschen worden als getuigen gedwaard.

Ruim 33 miljard Lewa — dat is een groot bedrag, vooral als men weet dat het geheele budget van Bulgarië maar 6 miljard Lewa bedraagt.

De overheden werken met koortsachtige haast opdat de rijke erfenis toch zeer in Bulgarië zou zijn aangeeld, want ook de ficus rekent op een 30 tot 40 percent succeserichten, hetgeen dus 12 miljard zou betreffen, waardoor de financiële positie van Bulgarië in eens omzond zou worden, en het land, dat 12 miljard in vreemde valuta binnen kreeg, zou (neens uit den noot zijn.

Het is daarom zeer begrijpelijk, dat niet alleen 200 menschen uit Tschirpan verlangend naar de erfenis uitzien, maar heel het land.

FRANKRIJK.

Een jonger moeder doet haar vier kinderen verzuimen. — Ten gevolge van een groot aantal aanklachten tegen haar ingetrod bij het parket van Valence, werd te Bouviers, in Zuid-Frankrijk, een meisje aangehouden, met name Marie-Louise Chauvin.

Marie-Louise Chauvin was verdracht van moord op haar pasgeboren kindje. Zij legde na lang geloofend te hebben, een volledige bekentenis af, waaruit bleek, dat zij in zeven jaar, vier pasgeboren kinderen dood verduinen, namelijk in 1925, 1927, 1929 en 1932. Zij bewoort dat de kinderen allen doodgeboren werden en dat zij de lijkjes verborgen heeft uit schrik voor de schande.

Marie-Louise Chauvin begroef de lichaampjes in een aardappelveld.

Het lijk van het laatste kindje werd echter door de politie in een murkast ontdekt, vooraleer de moeder gelegenheid had om het te begraven.

Thans wordt onderzocht of Marie-Louise Chauvin haar kinderen niet vermoord heeft.

GERGOELOF'S laatste dagen. — DE TER DOOD VEROOERDEDE SLIJT ZE RUSTIG IN ZIJN CEL. — Gorgoelof, de ter dood veroordeelde moordenaar van president Doumer, rust rustig zijn laatste dagen in zijn gevangenis. Hij legt niet de minste vrees aan den dag voor het tragische einde, dat hem wacht. Buiten zijn maaltijden, waarvan hij met smaak schijnt te genieten, houdt hij zich bezig met de verspreiding van een « nieuwen godsdienst », voor zoover zulks mogelijk is in de gevangenis.

De nieuwe leer heet : naturalistische groene godsdienst.

Gorgoelof houdt lange predikaties aan zijn vrouw, die hem, eens in de week, en aan zijn advocaat, mr. Géraud, die hem, driemaal in de week, mogen bezoeken. Ook den gevangenis 'd rekteur en zijn cipiers tracht de ter dood veroordeelde tot « zijns godsdienst te bekeeren. Zelfs de spinnen, die huizen in zijne cel, sprekt de nieuwe profeet toe, want volgens « zijn leer » kunnen alle levende wezens in de natuur, waaronder visschen en spinnen, bekeerd worden.

De profeet toefte overigens een groot geloof in zich zelf. Een paar dagen geleden kreeg Gorgoelof ingewandsonsteking. Hij weigerde de hulp van een geneesheer en de opening van de markten, de lijst werd beperkt van gerantsoeneerde koopwaren, die door de kooperatieven worden aan de hand gedaan.

BULGARIE.

Een millardenerfenis uit India. — In de Bulgarsche stad Tschirpan is de erfenis van de korts uitbroken. Een brief aan het Engelsch consulaat uit Sofia aan den burgemeester heeft heel het dorp in rep en roer gebracht. In den brief stond vermeld dat jaren geleden in Calcutta het testament werd geopend van een koopman die 50 jaar geleden gestorven was, Emanuel geheeten, en dat deze schatrijke erfzater een vermoogen had achtergelaten van ruim 33 miljard Lewa. Daar de Indische overheden tot de ontdekking zijn gekomen dat Emmanuel in Bulgarië werd geboren en vroeger Mandradichief had geheten en uit Tschirpan afkomstig was, is heel deze erfzaterhele-

ENGLAND.

Horloge en een zakmes ingeslikt. — In het ziekenhuis voor zoldaten te Greenwich meldde zich geboren een steward van het stoomschip « Ansonia » aan, die aan den portier verklaarde dat hij zijn horloge met kett'ing benovens een zakmes had ingeslikt. Niemand geloofde den man, maar daar hij tegenover den van dienst zijnden dokter zijn bewering volhield, besloot men een radiofoto van hem te nemen.

Het bleek toen inderdaad, dat de man de genoemde voorwerpen in de maek had. Hij vertelde dit alles ingeslikt te hebben in een oogenblik van diepe neerslachtigheid.

Men zal hem thans opereren, ten einde zijn horloge en zakmes uit zijn maag te verwijderen.

ITALIE.

't Noodzakelijk vertrouwen onder de volkeren. — DE MEENING VAN MUSSOLINI. — In een artikel afgekondigd door een Fransch blad, wijst M. Mussolini, de Italiaansche eerste minister, erop welk het standpunt zal zijn der Italiaansche afgevaardigden op de aanstaande Conferentie van Londen :

« De heropbouw van den handel zou de eerste zorg moeten zijn van de Economische wereldconferentie. Indien het vormde, als zo Lausanne een enig front uitmaken tegen de Verenigde Staten, nog ergens ingang vindt, moet dit vermoeden weggevoerd worden als van allen grond ontloot.

« Te Lausanne heeft Europa verontienens aangegaan van 't sluitend Europeesch belang, doch de wereldconferentie zal voor veel gewichtiger vraagstukken staan, en het is slechts door de samenwerking van Europa en Amerika dat men de geneezing der kwalen mag verhoopen, waarvan de wereld thans te lijden heeft. Het bestaan van vijandige groeperingen, zou in deze moeilijke momenten onmogelijk in te beelden zijn.

« Is het niet ten prijze eener bittere proefnemng dat wij geleerd hebben, dat wat de wereld het dringendst noodig heeft, de herleving is der internationale krachten, samenwerkend om een gemeenschappelijk doel te bereiken, en de afschakeling van deze atmosfeer van vrees en wantrouwen, welke tot op heden het economisch leven belemmerd heeft ?

« Men mag niet meer vergeten dat een langere duur der crisis, bij steeds uitgebreider kringen van volken, ten slotte twiifel en wantrouwen zou doen ontstaan over de doeltreffendheid der politieke en economische principen, welke nog de basis vormen van de Westersche beschaving.

ZWEDEN.

Een wonderuwerk. — In zijn vrijen tijd heeft een oud Zwedsch werkman van een wapenfabriek, David Olsson genaamd, een electrisch nurwerk vervaardigd, dat als een meesterstuk van geduld mag genoemd worden.

Men heeft het maar op een electrisch leiding aan den muur vast te hechten en het gaat.

Het bovengedeelte verbeedt een smid met een smid er in. Eenige minuten voor het uur begint een rood lichtje in de smid te branden en als 't vol uur daar is, klopt de smid op zijn aanbeeld ; bij den eersten slag dooft het lichtje uit en de smid slaat zooveel keeren als er uren verlopen zijn.

In het onderdeel werd een radiotoestel met huidspreker aangebracht. Door middel van een wekker kan de huidspreker op het uur dat men verlangt de radio-audite laten hooren. Een fonoplaak afdraaien is iets dat evenmin moeilijck aenbeid. Het getuenschent uur kan zo'n wekker het electrische licht aansteken of uitdraaien, en evengoed koffiewater aan den kook brengen.

Op de wijzerplaat kan men 't lokaal uur en 't zonnewijzen, den datum, den dag van de week, de maangestellen en zoo meer.

NEDERLAND.

Auto rijdt in een groep soldaten. — 5 GEKWETSTEN. — Maandag avond marcheerde een groep genesoldaten op den Utrechtschen weg nabij de Laan van Houderingen in de Bilt. Op hetzelfde oogenblik nadarde een auto van Zeist, terwijl uit dat richting van Utrecht een tram naderde.

De bestuurder van den auto werd, naar hij later vertelde, verblijd door de lichten van een auto, die uit tegengestelde richting kwam. Toen hij dezen auto gepasseerd was, zag hij de tram, die toen al zeer nabij was. Hij remde, alhoewel zijn snelheid al niet zeer groot was, 40 à 50 km., teneinde recht van de tram te kunnen passeren.

Bij het remmen slijpte hij over de rails en zwenkte naar links, waardoor hij, om een aanrijking te voorkomen, geneedzakelijk was de tram in plaats van rechts links te passeren.

Tot dan toe had hij van de colonne militairen, die zich op dat weggedeelte bevonden, niets bemerkt. Hij reed er dan ook vlak in. In de groep zwenkte hij weer naar rechts, zoodat hij nog even in aanrijking kwam met de tram.

Vijf militairen werden tegen den grond gelagen, die men of meer gekwetst werden.

Naar het onderzoek uitmaakte voerde de groep soldaten geen licht zoodat de avondwandelingen is voorgeschreven.